

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

Ionnes Sambucus

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-271751)

IOANNES SAMBVCVS
Med. & Historicus.

*Cæsaris Historicus, Medicus bonus, atque Poëta:
Viuo meis, veterum viuus & ipse libris.*

M. D. XXCIV.

IOANNES SAMBVCVS TIRNAVIAE,
Pannoniæ oppido, natus anno M. D. XXXI.

Qui plerisque in Academijs Italiae, Galliae,
Germaniæ cum laude versatus:

Præter cæteros vnus cum literis humanitatem,
Græca cum Latinis, antiquæ Philosophiæ scien-
tiam, quod è scriptis eius facile apparet,
cum elegantia doctri-
næ coniunxit:

Medicus elegans;

Poëta scitus;

Antiquarius sollers:

Diuo Maxæmyliano & Rudolpho II. Aug. Cæs.
à Consilij & historijs:

Maximam gloriam cum proprijs scriptis elu-
cubrandis, tum auctoribus veteribus recol-
ligendis, & quasi à mortuis excitandis

adeptus in orbe Christiano
vniuerso:

Obijt Viennæ Austriæ Idib. Iunij: anno Sal.
M. D. XXCIV. Aet. LIII.

IN IOANNEM SAMBVCVM
Cæf. Historicum.

IOAN. CRATONIS.

*Os oculos pictor Sambuci reddidit, aptum
Ingenij munus fingere solus amat.*

E I V S D E M.

*Me pictura tenet, retinet grauitate pœma:
Libera Sambuci sic tenet arte liber.*

IOAN. POSTHII.

*Præstantes medicos, præstantes carmine vates,
Maxmilianus habet Cæsar & historicos:
Hæc tria sed solus qui præstet munia, nullum,
Sambuco excepto, Cæsaris aula videt.*

GEORGII FABRICII.

*Angusto quamvis emblemata tempore scripta
Sambuce, ingenij dant documenta tui.*

VICTORIS ALTHANI LIB.

Baronis Aultri.

*Quæ modo Cæsareo viguit Sambucus in horto,
Deposuit lætas, languida facta, comas.
Flete p̄ flores, veterem tu Hyacinthe querelam,
Inscriptam folijs, lugubris ede, tuis.
Flete p̄ niveâ quicumque sub arbore cygni
Duxistis, dum fors risit amœna, modos.*

Nam-

Namque nec Alcinoi silua, nec Atlantia tempe,
Quæ famâ Hesperidum est culta fuisse manu:
Sambuco flores similes, floresq; tulerunt:
Sambuco, Hunnorum quæ fuit orta solo.
Illa sed vrenti nimis heu nimis obvia vento
Concidit: at terris concidit vsta modo:
Iamq; Paradisi quæ felicissima vitæ
Frondebis æternis arbor opacat humum:
Arte creatoris liquido viret æthere: deq;
Iustitiæ puro flumina fonte bibit.
Illinc non Austri spirant mala flabra, nec vlli
Officiunt æstus, vlla nec vrit hyems.
Salve arbos dilecta Deo, dilecta beatiss
Mentibus, & Regi vive beata Deo.

THEODORI BEZAE.

Dum ciet obscuro Graias Latiasq; Camenæ
Oblivionis è specu
Sambusios, patriæ lumen, natusq; beando
Nostro beatus seculo:
Corporis exuvijs spoliatum sustulit, illum
Mortalibus mors invidens:
Spe delusa tamen, nam qui perÿsse putemus,
Tot qui excitauit mortuos?

PASCHASII BRISMANNI.

Dum Sambuce cadis, cœli terræq; marisq;
Numina decessum congemuere tuum. a. v

*Si perijſſe queant, cœli terræq; marisq;
Nomina te extincto diſperijſſe putem.
Iam cœlum, terram, mare, geſta recondita mundi
Ceperat ingenij viſ operoſa tui:
Verum orbẽ hunc quia iam ſuperaras, antè petiſti
Orbem alium, potis haud hĩc ſatis eſſe tibi.*

IOAN. LAVTERBACHIL.

*Doctum perire Muſa non ſinit virum,
Sambucus linguas coluit qui doctus, & artes:
Cui natale fuit Pannonis ora ſolum:
Cæſaris hiſtoricus, præmiſſi temporis acta,
Et dignos ſcripſit cognitione libros.
Aonios inter meruit quoq; nomen olores,
Carmine iucundum qui cecinere melos.
Teſtantur lepidis Emblemata cuſa figuris,
Doctorum paſſim qua terit orbe chorus.
Teſtantur ſuper hæc diuerſa poemata, nec non
Vitalis veterum, quem videt aura, labor.
Ante diem quamuis, Muſis plorantibus, ipſum
E medio rulerit mortis auara manus.
Ipſe tamen ſuperat meliori parte ſuperſtes,
In cœlis animã, nomine clarus humo.
Nil in ſollertes Muſarum iuris alumnos
Mors habet: à Muſis doctus obire nequit.*

NI-

NICOLAI REVSNERI.

Fatales Sambuce suas tibi Iunius Idus
Consecrat, heu Clarij fortis alumne chori.
Tu bonus es vates, medicus bonus, historicusq;
Cesaris, orator, Philologusq; bonus:
Tot scriptor, veterū tot & auctor nempe librorū:
In lucem tua quos Bibliotheca dedit.
Ipse quidem moreris, sed in his nunc deniq; viuus:
Fama libris viuax tot nequit ipsa mori.

SIMON